

Møller Pension vilde vi ikke blot give ham Mere, end han skal have, men vi vilde ogsaa forurette andre Embedsmænd, som staa paa et bedre Standpunkt, naar de stilles i Sammenligning med ham. Jeg skal derfor her stille til Thinget at forfaste dette Vædringsforslag alene af den Grund, at det giver en Pension og derved anerkjender Dr. Møller som en Mand, der ikke skulde have forbrudt sin Pensionsret. — Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) berørte under Sagens 2den Behandling de Uttringer, som vare fremsorte her i Thinget forrige Aar. Jeg havde ogsaa den Gang den Stilling at være Ordfører, men min Mening hukkede den Gang under som vigtig. Naar jeg nu skal udtale mig om dette Spørgsmaal, som jeg ikke vilde have bragt frem, naar ikke det ærede Medlem først havde mo- veret derom, saa vil jeg sige, at hvad jeg nu har fundet i Forhørene, kjendte jeg i Grunden allerede den Gang af private Breve, som et Par af de paagjældende Medlemmer her i Thinget og navnlig det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 5te Valgkreds (Clausager) havde meddelt mig, og jeg havde derfor den Gang som Ordfører den personlige Overbevi- ning, at man gjorde det nævnte Medlem af Folkethinget uret ved at tillade Dr. Møller at paaføre ham et Søgmaal for Uttringer, som han i det Mindste fra sit Standpunkt maatte anse for bevislige, og som, efter hvad der nu er oplyst, i alt Fald havde en fuld- stændig moralsk Beføelse. Jeg tror at have Anledning til at fremsøre dette nu. Den Gang var jeg ikke i Stand til at paaberaabe mig disse Vidnesbyrd, fordi de indeholdtes i private Breve, men nu have Forfatterne af disse Breve afgivet Forklaringer for Assessor Wallich, og forskjellige andre Dommere, og det har da vist sig, at disse Mænd for Retten have vedstaaet de Beretninger, som de den Gang indsendte hertil, og som havde foran- lediget disse Udtalelser. Jeg mener derfor, at det, som den Gang passerede her i Thinget, sammenholdt med, hvad der nu er fremkommet, indeholder en Advarsel imod at tilstede, at Thingets Medlemmer drages til Ansvar for Uttringer her i Salen.

Hugaard: Jeg har i forrige Sæssion havt saa Meget at gjøre med denne Sag baade som Formand og som Ordfører i det Udvalg, som behandlede det Forslag, der den Gang forelaa, at jeg finder mig foranlediget til nu at sige et Par Ord om denne Sag. Det vil erindres, at da denne Sag den 3die Marts f. A. var til 2den Behandling her, fremkom der nogle haarde Sigtelser mod Dr. Møller, og jeg tør vel antage, at det nærmest var disse Uttringer, der gavede Anledning til, at Lovforslagets Dvergang til 3die Behandling blev vedtagen med kun 56 Stemmer mod 16. Ved 3die Behandling fremkom der imid- lertid et Forslag til en motiveret Dagsorden, som blev vedtaget, og derefter indkom der, som det ogsaa vil erindres, et Andragende fra Dr. Møller, hvori han forlangte Bemyndigelse til at sætte nogle enkelte af Thingets Medlemmer under Tiltale for de Uttringer, som de havde brugt imod ham. Dette skete for et enkelt Medlems Bedkommende. Et stort Apparat blev saa sat i Bevægelse rundt omkring i Lan- det, men hvad blev Resultatet deraf? Resultatet er blevet det, hvad der findes udtalt i den her forelagte Udvalgsbetænkning, at der ikke er præsteret noget juridisk Bevis for Rig- tigheden af de Beskyldninger, som bleve gjorte mod Dr. Møller, men dette uagtet gaar Ud- valget nu hen og foreslaar at negte ham Pen- sion. Det er et meget magert Resultat, fores- kommer det mig, som Udvalget saaledes er kom- met til. Det har i sin Betænkning meddelt en Del Oplysninger, for hvis Rigtighed der ikke er noget juridisk Bevis. Men for at faae Sagen til at gaa glat igjennem, om jeg saa maa sige, her i Thinget, har det fundet sig foranlediget til at afstrykke af den for- rige Betænkning Alt, hvad der kan siges imod Dr. Møller. Man har fremdraget Skygges- derne, men Lyssiderne har man forglemt; de formildende Omstændigheder, som man ellers ved Domstolene pleier at tage Hensyn til, har man ladet være ude. (Hør!). Er der da nogle formildende Omstændigheder, der tale for Dr. Møller? Der er anført saa- danne, ifjor, og jeg skal med saa Ord tillade mig at referere dem. Da Kampvaabet løb hen over Danmark i 1848 og senere i 1863,